

KATARSİS (DUYGUSAL BOŞALMA)

Bu video, insanın ruhsal yolunu kolaylaştırabilecek ve hızlandırabilecek araçları özetlemektedir. KATARSİS nasıl gerçekleşir? Kişi kendisi hakkındaki Gerçeği kendisine dile getirerek sistemin gizli eylemini nasıl açığa çıkarabilir? Bilinç neden insanı geçmişteki duygusal bir sahneye geri getirir? Müdahaleci düşüncelerden ve duygusal durumlardan kurtulmanın en etkili yolu nedir? Hangisi daha iyidir: biriyle birlikte katarsis yaşamak mı yoksa kişinin düşüncelerini bir günlüğe yazması mı? Kişinin düşüncelerini sistemden dışarıya çıkarması ve gizli düşünceler şeklinde kafasında kalmaması neden önemlidir? Bunları ve çok daha fazlasını İgor Mihayloviç Danilov ile Katarsis videomuzda izleyin.

Tatiana: Merhaba sevgili dostlar, sizleri tekrar selamlamaktan içtenlikle mutluluk duyuyoruz. Bugün değerli İgor Mihayloviç Danilov ile konuşacağız.

İgor Mihayloviç: Merhaba.

Tatiana: İgor Mihayloviç, izleyicilerimizin ruhsal yoldaki başarılarını ve zaferlerini paylaşımlarını okumak ve duymak büyük bir zevk ve bunların hepsi bizimle paylaştığınız Bilgi sayesinde. İzleyicilerimiz "bu, hedefe giden yolda hızla ilerlemeye yardımcı olan, kanatlandıran ve Hayatı kazanmaya yardımcı olan Bilgidir" diyorlar. Ruhsal yolda, bir insanın ruhsal yolunu kolaylaştıracak ve hızlandıracak pek çok araç sizin tarafınızdan verildi. Bu araçların insanlara günlük yaşamlarında ne kadar yardımcı olduğuna dair olumlu geri bildirimler alıyoruz. Özellikle katarsis gibi bir araç izleyicilerimize sık sık yardımcı oldu ve hem eşlerin hem de evli çiftlerin bu daralmış bilinç durumundan çıkmalarına, müdahaleci düşüncelerden ve takıntılı durumlardan kurtulmalarına ve sistemin bu senaryolarının yürütücüleri olmayı bırakmalarına yardımcı oldu.

Biliyorsunuz, her şey tam olarak sizin söylediğiniz gibi: gerçeği dile getirdiğinizde, kafanızdaki düşünceleri açığa çıkardığınızda, sistemin tüm gizli eylemini açığa çıkarmış ve o sivrisineği sıkmış olursunuz. Peki, soru şu İgor Mihayloviç: Ya bunu paylaşacak kimse yoksa? Sistemin tüm bu senaryolarını anlatabileceğiniz kimse yok etrafınızda. Bu düşünceleri örneğin bir günlüğe yazarsanız sivrisineği sıkma etkisi işe yarar mı? Yoksa Şahsiyetin bu düşüncelerin kendisine ait olmadığını fark etmesi ve tüm bu senaryoları uygulamaması yeterli mi?

İgor Mihayloviç: Sivrisineği sıkmanın katarsis olmadığı gerçeğiyle başlayalım, bu farklı bir şey, ama aynı zamanda benzer bir şekilde çalışıyor, öyle söyleyelim. Katarsisin kendisi aslında insanın ruhsal bariyerinden geçen, ona Şahsiyet olarak ulaşan ve diyelim ki onu rahatsız etmeye başlayan düşünceleri ima eder, ama bunlar uygunsuz düşüncelerdir, insanın Şahsiyet olarak sipariş ettiği düşünceler değildir.

Örneğin, kişi bir işle uğraşüyor, doğal olarak düşünme süreci o işi yapmaya odaklanmış olmalı, ama bu sırada aklına biri hakkında olumsuz bir düşünce geliyor. Böyle bir şey olmuyor mu arkadaşlar? Oldukça sık olur. Bu tam olarak ayrılığı hedefleyen yerleştirilmiş bir düşüncedir; bunlar deym yerindeyse şeytanın kendisinden gelen güç dürtüleridir. Doğal olarak, kişi işe odaklanmışsa, ruhsal bağlantıya daha az odaklanır ya da hiç odaklanmaz, bunun ne olduğunu bile bilmez - Ruhsal Dünya ile manevi bir bağlantı. Dolayısıyla o anda aklına böyle bir düşünce gelir ve işi bir şekilde otomatik olarak yapmaya başlar ve aslında tüm bu olumsuz düşünceler üzerinde düşünmeye, olan tüm kötü şeyleri hatırlamaya ve zihninde zaten o kişiden ayrılmaya başlar.

Bu, gün içinde pek çok insanın başına sık sık gelen bir senaryodur. Hepsini hatırlamayız bile. Bir ya da iki dakika, hatta birkaç saniye gözümüzün önünden geçer. Ama buna katılırız ve bunun hakkında düşünmeye başlarız. Başka bir deyişle, dikkatimizin gücünü tam olarak önümüze serilen bu düşünceye yatırırız ve onu finanse ettiğimiz ortaya çıkar. Yani, sistem bu düşünceyi bilincimiz aracılığıyla bize yerleştirmiştir, tırnak içinde "bizim" ama bu bizim düşüncemizdir. Yani bu yerleştirilmiş düşünce bizi soydu, Ruhsal Dünyaya yönlendirmemiz gereken gücü elimizden aldı. İşte bu noktada bunu durdurmak, yani bu düşüncelere güç vermemek önemlidir.

En basit yöntem kesinlikle katarsistir. Sonrası ise biraz daha karmaşıktır. Neden? Basittir, aslında basittir. Kendimle çelişmiyorum. Gerçekten basittir ama ruhsal yolda sağlam bir şekilde durduğunuzda basittir. O zaman her türlü düşünceyi bir sivrisinek gibi sıkıp çıkarabilirsiniz. Oysa başlangıçtaki yolda, diyelim ki insan gün içinde sürekli olarak yoldan çıkıp tekrar yola döndüğünde, bir nevi bu yolda yavaş yavaş aşama aşama ustalaştığında, o zaman elbette bu tür düşünceler çok sık gelir ve şeytan insanın dengesini bozar, yolunu bir jilet gibi çok daraltır ve insanın sağlam durması zordur. En ufak bir ayartmada, diyelim ki, insanın dikkati dağılır ve düşer. Bir kez düştüğünde, düştüğünü fark eder, tekrar yükselmeye başlar ve bu sonsuza kadar devam eder. Başka bir deyişle, insan gün boyunca hem kendisiyle savaşmak hem de yükselmek için çok fazla dikkat gücü harcar ve sistemi sürekli olarak finanse eder. Dolayısıyla, bundan kaçınmak için uzun zaman önce katarsis gibi bir yöntem geliştirildi. Ve bu tam olarak İsa Mesih'in bahsettiği şeydi. Bu yüzden İsa Mesih'in ilk takipçileri olan Katharlar bunu çok iyi kullandılar.

Bu yöntem elbette bir sohbetten oluşur. Bunun hakkında konuştuk. Yani, kişi kendisine gelen düşünceleri paylaşır, ama onları emisipariş etmez ve onlarla hiçbir ilgisi yoktur. Önemli olan da budur. Bunlar sistem tarafından sürekli olarak yerleştirilen düşüncelerdir. Ve akli başında hiçbir insan, sistemin kendisine karşı bir tür saldırısını duysa bile, bunu söyleyenin Şahsiyet olarak insan olduğu, bu şekilde düşündüğü anlamına gelmez. Aksine, böyle düşünmez ve bu önemlidir. İçindeki şeytan onun böyle düşünmesini ve yapmasını ister. Ve kişi kendini arındırdığında, bu aslında arınma olsa da, dayatılan düşünceleri tam olarak dile getirir ve bunlar işlevlerini ve çalışmalarını durdururlar. Bu çok iyi bir yöntemdir ama bu, yanınızda katarsis yapabileceğiniz, yargılamayan, bunların iblis olduğunu anlayan, kendisi de benzer şekilde bunlarla mücadele eden biri olduğunda mümkündür. Bu harika bir

yöntem.

Ama, önceki videolarda da söylediğimiz gibi, bir aile olduğunu düşünün. İnsan ruhsal yolu izliyor ya da izlemeye çalışıyor, diğeri ise - peki, neden buna ihtiyacı olsun ki, o zaten iyi, o bir alkolik, uyuşturucu bağımlısı ya da sadece bir aptal. Ne için? Kendi küçük dünyasında yaşıyor. Ve burada, ruhsal yolda olan kişi bu alkoliğe katarsis hakkında bir şeyler anlatmaya mı başlayacak? Bunun sonu ne olacak? Yine sıradan bir ağız dalaşı. Öyle değil mi? Bundan iyi bir şey çıkmaz. Katarsis işe yarayacak mı? Hayır, yaramayacak. Sadece her şeyi karmaşıktırır.

Harika bir insan olsa bile, her şeyi anlayan harika bir insan olsa bile, ama şeytanın gücü altında, o bir ateist. Bunu ona nasıl anlatabilirsiniz? Sonuçta o sadece bir ateist değil, aynı zamanda bir egoist. Ve egoist olduğu için ve birincil bilinci onda baskın olduğu için, bu yüzden şeytanın kölesidir. Doğal olarak, her şeyi kendisine karşı yöneltilmiş olarak algılayacak ve kendini arındırmaya çalışan, gelen her şeyi dile getirerek sistemi zayıflatmaya çalışan kişinin zihnine o şeytan tarafından atılan her kelime veya resim, o ateist veya egoist tarafından o kişinin kendisine karşı bir tutumu olarak algılanacaktır. Dolayısıyla bundan iyi bir şey çıkmayacaktır. Değil mi?

İşte bu yüzden, böyle bir durum için başka bir yöntem geliştirilmiştir - bir günlük. Herhangi bir insan, eğer tembel değilse, aklına gelen düşünceleri yazabilir. Buradaki en önemli şey, kendinizi kaptırmamaktır. Çünkü kişi bu sürece kendini kaptırabilir ve koca bir roman yazabilir. Anlıyor musunuz? Yani bir yazar haline gelebilirsiniz. Böyle şeyler de olur.

Bundan dolayı her şey açık ve net olmalı. İnsanın amacı ve görevi ruhsal yolda sağlam bir şekilde durmak ve Ruhsal Dünya için çabalamaktır. Tüm dikkatini, mevcut azami dikkatini, tekrar ediyorum, mevcut azami dikkatini Ruhsal Dünyaya yönelmeli ve şeytanın arzularını yatıştırmakla meşgul olmamalıdır. Önemli olan budur. Değil mi? Ancak sistemin kendisi tarafından fırlatılan düşünceler ruhsal bağımsızlığımızdan geçtiğinde ne yapılmalıdır? Bunları dile getirecek kimse yok. Bir günlük var ve ne olduğu orada anlatılmalı, örneğin "şu şu konuda şöyle bir düşünce ortaya çıktı" gibi. Bu düşüncenin kağıda aktarıldığı ortaya çıkıyor. İyi mi kötü mü?

Hangisi daha iyi: bir insanla mı yoksa kağıt üzerinde mi katarsis? Burada pek çok artı ve eksi var ama bir de ses kayıt cihazı var. Uygur bir dünyada yaşıyoruz. Öyle değil mi? Ses kayıt cihazı karşılaştırma için bir araç olarak da kullanılabilir. Ve pek çok insanın kafası karışıyor. Konuşacak kimse yoksa ya da konuşacak biri olsa bile, tam o anda aklınıza bir düşünce gelmiştir. Konuşabileceğiniz kişi ya da kişiler meşgul ya da uzaktalar. Ne yapmalı? Daha sonraya mı bırakmalı? Evet, daha sonra çalışmak iyidir ama şu anda saldırı altındasınız, bu yüzden güç yatırımı yapmamak, aksine gücü şeytandan almak için bunu şimdi dile getirmek gerekir. Değil mi? Bu durumda elbette ya bir ses kayıt cihazı ya da bir not defteri, evet, bir günlük alırsınız.

Peki hangisi daha iyi? Bu durumda da buna doğru şekilde yaklaşmalısınız arkadaşlar. Açıklamama izin verin. Günlük ya da ses kayıt cihazı, her neyse, en yoğun durumlarda

kullanılmalıdır. Yani saldırı altında olduğunuzda ya da tam tersi sevinçli olduğunuzda. Bu da kaydedilmelidir. Başka bir deyişle, diyelim ki çok güçlü bir temas içinde olduğunuzda, Ruhsal Dünyayı hissettiğinizde, içinde neşe ve Sevgi akarken, bunu günlüğe dökün, bu da yardımcı olacaktır ya da ses kayıt cihazına.

Ve burada önemli bir fark vardır. Örneğin, şeytandan gelen saldırıların en yoğun olduğu anları, altını çiziyorum, bunları bir günlüğe yazdığımızda, hemen neden-sonuç ilişkilerinin de izini süreriz. Olaya geniş açıdan baktığımızda dikkatimizin dağıldığını, duygularımızla algımızı kaybettiğimizi, saldırıya uğradığımızı ve tam da şeytanın ne istediğini gösteren bu eylemin ortaya çıktığını fark ederiz. Biriyle kavga etmemi ya da zamanda geriye gitmemi istiyor, oysa bu çok saçma. Ama gün içinde kaç kez geçmişe, çocukluğumuza ya da başka bir yere gideriz. İnsanlar hafızanın bu şekilde çalıştığını, bu tür şeyleri içine attığını söylüyor. Basit bir soru: oturmuş televizyon izliyorsunuz ve size çok çok uzun yıllar önceki programları göstermeye başlıyorlar, ama siz haberleri izliyorsunuz ve günümüz hakkında bilgi edinmek istiyorsunuz. Öyle değil mi? Bu konuyla ilgili. Ama size 20, 30 ya da 50 yıl önce olanları gösteriyorlar - bu tamamen ilgisiz. Başka bir deyişle, ortada bir mantık yok. Öyle değil mi?

Peki gün içinde okula ya da anaokuluna dönüp bazı arkadaşlarınızla konuşmanızın bir mantığı var mı? Bir soru: hayatta olup olmadıklarını bile bilmiyorsanız, hangi arkadaşlarınızla?

Tatiana: Ve bugün için bundan herhangi bir deneyim kazanmazsınız.

İgor Mihayloviç: Hiç. Kesinlikle doğru. Ama sözde sizde bir hafıza aktivasyonu var. Bir hafıza aktivasyonu mu yoksa şeytanın bir oyunu mu? Bu durumlara sürüklendiğiniz ve sizde aynı duygular uyandırıldığı için, tam olarak şeytan tarafından tamamen kontrol edildiğiniz o zamana geri döndürülürsünüz. Sonuçta şeytan sizi, içinde çok güçlü bir ruhsal dalgalanmanın olduğu, Sevgi'nin içinde tuttuğu o anlara geri götürmez. Bu neden böyledir? Gerçekten de öyle. Eğer bu hafızanın işiyse, o zaman biz insanlar olarak, çok karmaşık yapılar olarak neyi arzulamalıyız? Kendimizi daha iyi, daha kolay ve daha keyifli hissettiğimiz yere. Ruhsal Dünya ile temastan daha iyi ne olabilir? Ruhsal temasımızdan. Sonuçta, hiçbir şeyle kıyaslanamaz. Değil mi?

Tatiana: Elbette. Asıl soru, bu hafızanın neden bu kadar seçici olduğu ve bu anıları bizim için kimin seçtiğidir.

İgor Mihayloviç: Kesinlikle doğru. Beynin çalışmasını inceleyen, hafızayla, ruhumuzla ve benzeri şeylerle ilgilenen neredeyse tüm bilimlerin konsepti burada bozuluyor. Neden? Çünkü gerçeklik farklıdır ve tam olarak gerçekleri, karar verenin ve karar alanın biz olmadığımızı gösterir. Ve bilincimiz, ne kadar tuhaf görünürse görünsün, başka birinin elindedir. Ve aslında bu bizim ihtiyaç duyduğumuz ya da almayı beklediğimiz bir araç değildir. Ve işte soru: o zaman biz kimiz? Anlıyor musunuz?

Ve tüm bu sorular ve anlayışlar bu dünyanın bütünsel bir algısını verir ve her şeyi insanın içinde doğru yerlerine koyar. Ve bu kadar basit sorulara kapsamlı yanıtlar verdiğinde, ona makul bir şekilde bakmaya başlar. Ve tam olarak bu noktada, sistemden gelen bir saldırının zirve durumu ortaya çıktığında, kişi tüm bunları yazarak bütünsel resmi anlamaya ve görmeye başlar. Ama eğer bunları yazdıysan ve unuttuysan, bunun bir anlamı yok dostum. Günlüğünüzü tekrar okumalı ve onunla çalışmalısınız. Onunla çalışmak ne anlama geliyor? Nötr bir durumda olduğunuzda, bilirsiniz, ne soğuk ne de sıcak, hiçbir şey olmadığınız gibi. Günlüğünüzü alıp tekrar okumaya başlıyorsunuz. Ve her saldırıdan önce tam olarak hiç olmadığınız ortaya çıkıyor.

Tatiana: Nötr durumda.

İgor Mihayloviç: Elbette.

Tatiana: Ne soğuk ne de sıcak.

İgor Mihayloviç: Evet ama şu anda Ruhsal Dünyanın tarafında değilsiniz, hiçbir yerde değilsiniz, bu nedenle şeytan tarafından av olarak alınıyorsunuz ve zayıf düştüğünüz için bunu yapmaya hakkı var. Bunu anladığınızda, artık bu durumlara izin vermeyeceksiniz. Değil mi? Geçen birçok hile, hepsi günlüğünüzde olacak ve zaman zaman onu çalışarak ve yeniden okuyarak, deyim yerindeyse, daha güçlü ve Ruhsal Dünyaya daha yakın olacaksınız. Bu, diyelim ki, bir tür bireysel olan ve günlükle çalışmayı amaçlayan katarsis noktasıdır.

Ancak, bir ses kayıt cihazı var. Ve burada bir paradoks var. İnsan bu nötr duruma düştüğünde ses kayıt cihazı çok iyi çalışır, ama bir ses kayıt cihazına yükseliş anının en yüksek durumlarını kaydettiğinde, kişi Ruhsal Dünya ile maksimum temas halinde olduğunda, dünyayı avucunun içi gibi anladığında, her şeyi gördüğünde, anladığında ve hissettiğinde. Ve işte bu noktada kişi kendine şunu söyler: "Üzgünüm dostum ama düşmek çok saçma, dünya çok güzel" ve benzerleri. Ve bu hali kendinizle paylaşırsınız.

Bunun yanısıra, modern dijital medya da enerji iletir. İçinizdeki o duyguyu size aktarırlar. Böylece siz de kendi kendinizin yardımcısı olursunuz. Ve burada, nötr bir duruma geçtiğinizde, ki zaten nötr hale geldiğiniz anda bir saldırının geleceğini biliyorsunuz. İşte bu noktada ses kayıt cihazını açabilir ve kendinize dalmanın gerçekten ne kadar kolay olduğunu söyleyebilirsiniz. Sadece dalarsınız ve bu sizin için kolay olur. Bu durumda işe yarar.

Ancak ses kayıt cihazı, diyelim ki derin düşüşler sırasında iyi çalışmaz. Saldırıya uğradığınızda, maddenin içinde boğulduğunuzda, her taraftan parçalandığınızda ve sadece sorunlarınız olduğunda ve sistem size saldırdığında, herkesten nefret ettiğinizde, içinizde duygular, hormonlar ve diğer her şey olduğunda, ses kayıt cihazı size hiçbir şekilde yardımcı olmaz. İşte paradoks burada.

Tatiana: Kendine kızacaksın, öyle değil mi?

İgor Mihayloviç: Neden? Sadece olumsuz noktaları kaydedeceksiniz. Analiziniz olmayacak, anlayışınız olmayacak, nötr bir durumdayken sizi ayağa kaldırmak yerine düşürecek bir durumunuz olacak. Konuşacak kimseniz yoksa, diyelim ki bu katarsisin kullanışlı araçları böyle çalışır arkadaşlar. Yine de bir arkadaş, bir yardımcı, bir yoldaş ya da diyelim ki bir yol arkadaşına sahip olmak her zaman daha iyidir.

Tatiana: İgor Mihayloviç, Bu içgörülerin sadece kişinin kafasında kalmaması önemli, değil mi? (**İgor Mihayloviç:** Elbette.) Yani onları ortaya çıkarmak şart mı?

İgor Mihayloviç: Kesinlikle. İnsanlar bu uygulamayı binlerce yıldır kullanmaktadır. Bir iblis onlara saldırdığında, bunu dile getirmek yeterli oluyor ve iblis zayıflıyor, bu önemli. Oysa günümüzde, nedense bilim bile olumsuz durumlara ya da olumsuz düşüncelere sahip olduğunuzda, bunları yüksek sesle dile getirirseniz, her şeyin yerli yerine oturduğunu, sizi bir nevi serbest bıraktığını iddia ediyor. Binlerce yıl önce yazılmış olan bu gerçek üzerine kaç tane tez savunduklarını merak ediyorum.

Tatiana: Psikolojide bu duygusal durumların nasıl düzenleneceği konusunda pek çok çalışma var. Ve gerçekten de, dediğiniz gibi, psikologlar bu duygulanım etiketlemesini keşfettiler ve insan gerçekten "Korkuyorum" veya "Şu anda korkuyorum" veya "Şu anda heyecanlıyım" dediğinde bu katarsisi yeni bir terimle adlandırdılar. Ve aslında, bu aynı zamanda öznel bir düzeyde...

İgor Mihayloviç: Evet, ayrıca ne işe yarar biliyor musunuz? Kişi yalnızken bile işe yarar, ama bunu yüksek sesle söyler.

Tatiana: Doğru.

İgor Mihayloviç: Ve burada bir paradoks var. Neden? Kişi, diyelim ki ikincil bilinç tarafından köleleştirilmiş bir halde konuşmaya başlar; başka bir deyişle, iblis onu Şahsiyet olarak ele geçirmiştir ve kişi korku içindedir, aslında neredeyse bir panik atak vardır. Yani kişi bunları dile getirmeye başladığında bir rahatlama hissediyor, panik atak bir yerde kayboluyor, evet hormonlar normalleşiyor vesaire. Dolayısıyla psikologlar duygulanım etiketlemesi diye bir sonuca varmışlar. Şimdi hayal edelim: modern dünya, evdesiniz, yakınlarınız ve sevdikleriniz arasındasınız ve sürekli kendi kendinize konuşuyorsunuz. Komik, değil mi arkadaşlar?

Tatiana: Hallerinizi etiketlemek.

İgor Mihayloviç: Evet, hallerinizi etiketliyorsunuz. Hatta ailenize hallerinizi etiketlediğinizi söyleseniz ve şu anda... şey, her neyse, yakın akrabanız sizin şöyle dediğinizi duysa, "Bilincime bir düşünce geldi, gidip bir tava almalıyım ve bu yakın akrabama o tavayla iyi bir darbe indirmeliyim." Tamam mı? Sevinçten havalara uçacak. Tamam mı?

Tatiana: Siz kendinizi daha iyi hissedersiniz, amigdalanızın aktivitesi azalmıştır, ama onun amigdalasının aktivitesi büyük olasılıkla artmıştır.

İgor Mihayloviç: Kendinizi daha iyi hissedersiniz. Bu kesinlikle azalır... Doğru, eylemi dile getirdiniz, şeytanın size dayattığı şeyi dile getirdiniz, dolayısıyla neredeyse onu yapmadan yaptınız. Şeytandan güç aldınız ama sonuç yok, dikkat vermediniz. Siz iyi hissediyorsunuz, şeytan kötü hissediyor ve yakın akrabanız kötü hissediyor çünkü sonunda ona vuracağınızdan korkacak ve düşünecek...

Tatiana: Şimdi, bu onun problemi. Öyle değil mi?

İgor Mihayloviç: Şimdi bu bütün ailenin sorunu. Anlıyor musunuz? İşin en komik ve gülünç yanı da bu "her şeyi dile getirme" pratiğinin aslında pek çok aziz tarafından kullanılmış olması. Ve ne yazık ki birçoğu bu konuda yakalandı. Neden? Çünkü bu yolda hileler vardır, iblisin kendisinden gelen hileler. İnsanlar başlar, bu gerçekten kolay bir uygulamadır ama çok tehlikelidir. Bilirsiniz, mantar gibidir.

Örneğin, mantar toplayıcıları vardır, burada yenilebilir mantarlar olduğunu ve burada da zehirli olanlar olduğunu anlarlar ama bugünlerde mantarlar uyum sağlamaya başladı. Bu bir paradoks ve paradoks şu ki, diyelim ki bu dünyada zehirli olduğu halde uyum sağlamaya ve şekil değiştirmeye başlayan tek canlı, yenilebilir bir şey gibi görünmek için böyle bir taklit. Anlıyor musunuz? Bizim dünyamızda, zehirli olmayan tüm varlıklar....

Tatiana: Reddedilmek.

İgor Mihayloviç: Elbette. Kendilerini etraftakilere zehirli gibi göstermeye çalışırlar; diyelim ki kolubridler ya da kertenkeleler yılanları, bazı tatarcıklar arıları ya da eşek arılarını taklit eder ki kimse onlara dokunmasın, sözde zehirli olduklarını gösterebilirler. Bir mantar ise tam tersine, zehrini yenilebilir bir şeklin altında gizler. İşte böyle. Öyle değil mi?

Tatiana: O kime hizmet ediyor?

İgor Mihayloviç: Doğru. Bu azizler kendi kendilerine konuşmaya ve şeytana karşı çalışmaya başladılar, üstelik karşılıklarına ne tür bir insan çıkarsa çıksın konuştular, böyle bir yol var, gerçekten etkili, ama bunun ne kadar saçma olduğunu bir düşünün. Hiç fark etmez, bir dükkâna giriyorsunuz, aklınıza bir düşünce geliyor ve karşılaştığınız ilk kişiye aklınızdan geçenleri dile getirmeye başlıyorsunuz - bu delilik, değil mi? Bu nedenle...

Tatiana: 24 / 7 radyo istasyonu.

İgor Mihayloviç: Kesinlikle doğru. Ancak şeytan onları yakaladı ve görüştikleri kişiler hakkında bilgi sızdırmaya başladı. Bir baktı ki o kişiyle ilgili olumsuz bir düşünce, kötü bir şey aklına geldi, umursamadı, amaç ve görev aslında hepsini dile

getirmektir. Birisi hakkında bir şey varsa ve o kişi yakındaysa, bu ona duyurulurdu. Böylece insanlar bunu duyurmaya başladı ve daha sonra bu olaylar hakkında konuştukları kişilerin başına gelmeye başladı. Böylece sözde kutsal aptallar haline geldiler ama tüm kutsallık bununla sona erdi. Neden? Çünkü insanlar onlara gelmeye başladı ve o "kutsal" insanlar yollarını kaybettiler: onlar bundan hoşlanmaya başladılar, şeytan ise her şeyi daha da yoğunlaştırdı. Onlar Tanrı'ya çok yakındılar. Ancak şeytan tarafından ayartıldıkları için tarihte büyük şehitler, kahinler ya da kutsal aptallar olarak kaldılar, hatta saygınlarıydılar, ama cennette değiller. Bu da doğrudur.

Gördüğünüz gibi, katarsiste bile, tüm özü anlamadan kullanamayacağınız teknikler var diyebilirim. Bu arada, hepimiz kendimize aşırı güveniyoruz: "Madem yol kolay, o halde bana yardımcı olacaktır. Kısa ve kolay bir yol varken neden çok ve uzun çalışayım ki? Şeytan bana bir şey musallat etse bile ben bir müjdecisi olacağım. Evet, tamam, doğruyu söyleyeceğim ve kehanette bulunacağım."

Ancak Tanrı'dan gelen kehanetler ile şeytandan gelen kehanetler farklı şeylerdir. Tanrı'nın yardım etmesi bir şeydir, ama bu amaçla doğru kehanetlerde bulunan peygamberler gönderir. Bunun şeytandan gelmesi ise başka bir şeydir. Kendi planlarından bahseder ve bu planlar gerçekleşmeye başlar. Ancak şeytanın planları sadece insanlar ona tabi olduklarında gerçekleşir. Eğer insan Hayatı kazanır ve ruhsal olarak özgürleşirse, şeytan onun üzerindeki gücünü kaybeder ve insan kendi seçiminden ve kendi hayatından sorumlu hale gelir, çünkü "kader" kavramı şeytanın yazdığı bir senaryodur.

Oysa bir insan gerçekten ruhen özgür, Tanrı'yı seven bir varlık haline geldiğinde ve amacı, tüm yaşamının amacı Ruhsal Dünya'ya gelmek olduğunda, şeytanın onun üzerindeki gücü ortadan kalkar. İnsan yalnızca şeytanın planlarını gerçekleştirmesini engeller çünkü böyle bir insan şeytanın yalnızca kendisiyle ilgili planlarını değil, aynı zamanda ona yakın olan ve onu duyan kişilerle ilgili planlarını da bozar. Neden? Çünkü insan Gerçeği söyleyerek diğer insanları da özgür kılar. Ve her şey değişir. Şeytan, kendisi için görünmez olan insanları dışlayarak, bu ağını yeniden kurmak ve yeniden düzenlemek zorunda kalır.

Böylece, dostlarım, özgürlüğün ve katarsisin anlamı büyüktür. İsa Mesih ve diğerlerinin bize bu aracı vermesi boşuna değildir. Ama aynı zamanda onu ustalıkla kullanmalı ve ne için gerekli olduğunu anlamalısınız. Değil mi? Evet, dostlarım, çok teşekkür ederim. Sorular ilginç ama asıl önemli olan birbirimizi ve Tanrı'yı sevmektir. Öyle değil mi? Teşekkür ederim.

Tatiana: Çok teşekkür ederim.

İgor Mihayloviç: Teşekkür ederim, dostlar. Huzur sizinle olsun.